

سادات بخشنند...

احمد عنوی

فهرست نویسی پیش از انتشار کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه: حسین پور علوی، احمد: ۱۳۵۲- عنوان و نام پدیدآور: سادات ببخشند... احمد حسین پور علوی. مشخصات نشر: تهران: فصل پنجم، ۱۳۹۳. مشخصات ظاهری: (۸۰ ص).
شابک: 978-600-304-174-5
نوع سند: دست‌نویسی: فیبا موضوع: شعر فارسی قرن ۱۴ ردیفی کنگره: ۲۱۳۹۳ س ۷۸۳ / PIR۸۴۵۴ مجموعه: ۸۱۶۲ شماره ثبت کتابخانه ملی: ۲۵۸۲۲۷۰

فصل پنجم

ناشر: احسنی

سادات ببخشند...

احمد علوی

ناشر: فصل پنجم

چاپ اول: پاییز ۱۳۹۳

شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

طراح جلد: فاطمه یزدی

شابک: ۵-۱۷۴-۳۰۴-۶۰۰-۹۷۸

حق چاپ برای ناشر محفوظ است.

مستحق پستی ناشر: ۱۴۶۶۵/۱۵۹۵

مرکز پخش: میدان انقلاب، ابتدای کارگر جنوبی، کوچه مهدیزاده، شماره ۴، واحد ۱۰

تلفن: ۶۶۹۰۹۸۴۷ - ۶۶۹۰۹۸۴۸ - ۰۹۱۲۱۵۹۱۸۹۱ - تلفکس: ۶۶۹۰۹۸۴۸

ایمیل فصل پنجم: fasle5.1386@gmail.com

سایت فصل پنجم: www.Fasle5.ir

نام و مطلع سروده‌ها

ترکیب بندی قمری

- یک / هر جا علم میر و علمدار بلند است / ۱۵
دو / پوشید زره را و مہیای سفر بود / ۱۷
سه / خورشید نگاهش به جمال قمر افتاد / ۱۹
چهار / برداشت به نام علی اول قدمش را / ۲۱
پنج / از سمت تو ای کاش پیامی بفرستند / ۲۳
شش / این دشت ندیدست بهارانی از این دست / ۲۵
هفت / این تیر که را می شود از رهگذر چشم / ۲۷
هشت / دریای مجنوں و بیسان سر تو / ۲۹
نه / طفلان حرم بعد تو هم زده بودند / ۳۱
ده / ای در شب گیسوی تو مهتاب گرفتار / ۳۲
یازده / ای شهد کلامت ز عسل هم عسلی تر / ۳۴
دوازده / ای پهنه‌ی لطف تو به انداز من دریا / ۳۵
سیزده / بگذار در آغوش تو آرام بگیرم / ۳۶
چهارده / ساقی شده‌ای پس می ادر آک بیاور / ۳۷
پانزده / لبریز شد از رایحه‌ات دشت و دمن‌ها / ۳۸
شانزده / ای تشنگی‌ات بیشتر از حد تحمّل / ۴۰
هفده / عشق که نمودست چنین عزم تو را جزم / ۴۲
هجده / مفتاح غزل‌های به بن بست رسیده / ۴۳

نوزده / با لطف تو لبریز شد از عطر گل یاس / ۴۵
 بیست / هم سفره‌ی ساقی شده با نام خدا، مشک / ۴۶
 بیست و یک / رو کرده هر آئینه به آئین ابا الفضل / ۴۹
 بیست و دو / گفتند که این شیر سپهدار شبیر است / ۵۱
 بیست و سه / این ماه که چین و شکن افتاده به رویش / ۵۳
 بیست و چهار / از ذهن حرم پاک شده خاطره‌ی آب / ۵۵
 بیست و پنج / این مبدأ سال قمری چشم سیاهت / ۵۷
 بیست و شش / ریاست به سمت حرمت بال گشودن / ۵۹
 بیست و هفت / ساقی مدح دارم، لبریز بگردان / ۶۱
 بیست و هشت / ای کاش که این سوخته دل بال و پری داشت / ۶۲

غزلیات

یک / آماده باش مقصد مادر سفر یکی است / ۶۴
 دو / خدا به ماه زمین خورده آسمان بدهد / ۶۹
 سه / می‌خواست ابر باشد و باران بیاورد / ۷۱
 چهار / مدح تو را عزیز پیمبر گفت / ۷۲
 پنج / بعد از تو روزگار زمین شد سیاه، ماه / ۷۴
 شش / جرأت پرواز را از بال و پر باید شناخت / ۷۵
 هفت / داغی که ماند بر دل هفت آسمان فقط / ۷۶
 هشت / او در مسیر علقمه بی تردید دریای خون به راه می‌اندازد / ۷۸